

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/115/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817204806
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7817204806.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu: Sociálna poisťovňa so sídlom v Bratislave, pobočka Rožňava, Štítnická 12, IČO: 30 807 484 proti žalovaným: 1. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom v C., D. XXX/XX, 2. E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, zastúpený JUDr. Martinou Vnenčákovou, advokátkou so sídlom v Rožňave, Čučmianska dlhá 7, 3. H. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom v C., J. K. XX, 4. L. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. F. XX, zastúpený JUDr. Viktóriou Kerekešovou, advokátkou so sídlom v Rožňave, Šafárikova 71, o zaplatenie 1.618,80 eur s prísl., o odvolaní žalovaného v 2. a 4. rade proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 6C/24/2017-108 zo dňa 21. júna 2018

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví zaviazal žalovaných v 1. až 4. rade zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne sumu vo výške 1 618,80 eur v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok) s tým, že žiadnej zo strán sporu právo na náhradu trov konania nepriznal (II. výrok).

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 1.618,80 eur od žalovaných v 1. až 4. rade z titulu náhrady škody, ktorá vznikla žalobcovi výplatou dôchodkových dávok v dôsledku zavineného protiprávneho konania žalovaných v 1. až 4. rade.

3. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že dňa 9.11.2012 v čase od 22.00 h. do 23.00 h. v Rožňave, na ulici Letnej, pod vplyvom alkoholických nápojov žalovaní v 1. až 4. rade fyzicky napadli F. M. tak, že mu spôsobili zranenia, a to viacpočetné pomliaždeniny tváre a hlavy a A. B. mu najmenej dvakrát udrel hlavou o betónový chodník, v dôsledku čoho poškodený F. M. utrpel zlomeninu pravostrannej spánkovej kosti, pomliaždeninu ľavého spánkoveho laloka mozgu a púrazové podlebečnicové zakrvácanie v oblasti ľavého laloka mozgu. Týmto protiprávnym konaním spáchali: žalovaný v 1. rade zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 246/2012 Z. z. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 246/2012 Z. z., žalovaný v 2. až 4. rade v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 246/2012 Z. z. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 246/2012 Z. z. a boli rozsudkom Okresného súdu Rožňava č. 1T/32/2013 zo dňa 15.05.2013 uznaný vinnými.

4. Poškodený F. M. si uplatnil nárok na invalidný dôchodok, nakoľko v dôsledku úrazu bol poškodený odo dňa 09.11.2012 uznaný za invalidného. V dôsledku tohto úrazu, z dôvodu vzniku invalidity boli poškodenému za obdobie od 01.01.2016 do 31.12.2016 vyplatené dôchodkové dávky formou

invalidného dôchodku vo výške 1 618,80 eur, ktorý invalidný dôchodok vyplatila Sociálna poisťovňa, ako orgán príslušný pre výplatu dôchodkových dávok. Z dôvodu vzniku práva žalobcu voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá vznikla výplatom dôchodkových dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania v zmysle § 238 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, vydal žalobca žalovaným výzvu č. 16/2017 na uznanie a dobrovoľné splnenie povinnosti nahradiť škodu, ktorá vznikla výplatom dôchodkových dávok vo výške 1 618,80 eur v lehote do 15 dní od doručenia výzvy.

5. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle § 238 ods. 1 a 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení a § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), keďže mal za preukázané, že žalobca v dôsledku zavineného konania žalovaných v 1. až 4. rade vyplatil za obdobie od 01.01.2016 do 31.12.2016 dávky dôchodkového poistenia, a to invalidný dôchodok poškodenému F. M. vo výške 1.618,80 eur. Žalovaní zásielku s výzvou žalobcu na uznanie a dobrovoľné splnenie povinnosti nahradiť škodu, ktorá vznikla žalobcovi výplatom dôchodkových dávok prevzali a žalovanú sumu neuhradili a nakoľko z rozsudku Okresného súdu Rožňava č. k. 9C/72/2016 zo dňa 30.05.2017 súd zistil, že tamjší súd v takmer identickej veci, s rovnakými stranami sporu s rozdielom len v období vyplatených dôchodkových dávok formou invalidného dôchodku a to od 01.01.2015 do 31.12.2015 žalobe žalobcu vyhovel, rozhodol, že žalovaní v 1. až 4. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1.618,80 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Proti uvedenému rozsudku podal žalovaný v 2. rade odvolanie z dôvodov, ktoré v predmetnom konaní využíva ako procesnú obranu. Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp.zn. 5Co/386/2017 zo dňa 10.05.2015 napadnutý rozsudok potvrdil a uviedol, že v súdenom spore nebolo dôvodné a odvolací súd súhlasí s právnym názorom prvoinštančného súdu, že pri vyjadrení zásady solidárnej zodpovednosti viacerých škodcov, práve viacerí škodcovia voči poškodenému zodpovedajú spoločne a nerozdielne, dôsledky takejto zodpovednosti treba posudzovať podľa § 511 ods. 1 OZ, ktorý upravuje vzťah solidárnych dlžníkov voči veriteľovi (podľa tohto ustanovenia môže veriteľ požadovať celé plnenie od ktoréhokoľvek solidárneho dlžníka). Solidárna zodpovednosť viacerých škodcov však nebráni ani tomu, aby poškodený požadoval náhradu škody od všetkých spoločných škodcov spoločne. Pri solidárnej zodpovednosti, ak jeden z viacerých škodcov nahradí celú škodu, povinnosť ostatných škodcov nahradiť škodu poškodenému zanikne, tým však nie je ešte vyriešená otázka vzájomného vypořádania náhrady medzi tými, kto škodu nahradil. Apeloval na to, že v konaní bolo preukázané, že z dôvodu vzniku práva žalobcu voči tretím osobám o náhradu škody, keďže v dôsledku úrazu bol poškodený odo dňa 9.11.2012 uznaný za invalidného, boli vyplatené dôchodkové dávky formou invalidného dôchodku. Invalidný dôchodok nepochybne vyplatila sociálna poisťovňa ako orgán zo zákona povolaný pre výplatu dôchodkových dávok. So zreteľom na odvolacie dôvody preto nie je možné už aj vzhľadom na trestné konanie (podľa rozsudku 1T/32/2013 OS Rožňava) meniť skutkový stav a odvolateľ ani neuvádza, že by sa nepodieľal na ublížení na zdraví, len vytyka súdu prvej inštancie, že podiel celkovej náhrady škody je minimálny, keď predeľuje tento podiel 9,76% na každého z obvinených, ktorí právoplatne boli odsúdení v trestnom konaní za úmyselný trestný čin. Odvolacie dôvody súd vyššieho stupňa považoval za neopodstatnené. S poukazom na uvedené rozhodnutia prvoinštančného a najmä odvolacieho súdu - Krajského súdu v Košiciach súd prvej inštancie zdôrazňujúc skutočnosť v skoro totožnej veci sa stotožnil aj poukázal na hore uvedené skutočnosti a keďže žaloba bola podaná dôvodne, tejto žalobe v celom rozsahu vyhovel. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku v spojení s ustanovením § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku, keďže v danom prípade bol v konaní v plnom rozsahu úspešný žalobca, ktorý je v zmysle § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) oslobodený od platenia súdneho poplatku a náhradu trov konania si neuplatnila rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalovaný v 2. rade a žalovaný v 4. rade.

7. Žalovaný v 2. rade v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h/ CSP. Namietal, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil iba rozhodnutím vo veci pod sp. zn. 9C/72/2016 zo dňa 30.5.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/386/2017, voči ktorým už žalovaný v 2. rade podal mimoriadny opravný prostriedok, nakoľko ich považuje za nezákonné a v rozpore s ustálenou judikatúrou súdov, ako aj jednou zo základných zásad právneho poriadku SR. Mal za to, že súd prvej inštancie sa tvrdeniami žalovaného v 2. rade vôbec nezaoberal a nevykonal ani dôkaz oboznámením sa s rozhodnutím Okresného súdu Rožňava v trestnom konaní sp. zn. 1T/32/2013,

v ktorom konaní bol za hlavného vinníka a jedínú osobu, ktorá bola zodpovedná za ťažké ublíženie na zdraví F. M. označený žalovaný v 1. rade. Napadnutý rozsudok podľa názoru žalovaného v 2. rade, závažným spôsobom nerešpektuje právoplatné rozhodnutie v trestnej veci, pokiaľ sa mierou zavinenia páchatel'ov zaoberá rozdielne a to dokonca tak, že popiera právoplatné odsúdenie páchatel'a, ktorý spôsobil poškodenému ťažkú ujmu na zdraví. Z uvedených dôvodov považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie za nezákonné, v rozpore s § 193 CSP, podľa ktorého je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného priestupku, a o tom, kto ich spáchal. Zastával názor, že súd prvej inštancie sa nezaoberal trestným rozsudkom, pokiaľ dospel k solidárnej zodpovednosti páchatel'ov za celý škodlivý následok na poškodenom, keďže v trestnom konaní došlo k rozsiahlemu dokazovaniu ohľadom miery zodpovednosti za škodu a príčinnú súvislosť medzi konaním páchatel'a a následkom, ktorým bolo poškodenie zdravia F. M.. Žalovaný v 2. rade uviedol, že solidárna zodpovednosť viacerých subjektov za spôsobenú ujmu je podľa § 438 ods. 1 OZ pravidlom a delená zodpovednosť za spôsobenú ujmu je v zmysle § 438 ods. 2 OZ výnimkou zo všeobecného pravidla, preto ju možno vysloviť len v odôvodnených prípadoch a poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 187/2013, v zmysle ktorého kritériom delenej zodpovednosti nie je miera zavinenia každého zo zodpovedných subjektov, ale ich účasť na spôsobení škody, čo je pojem širší, než miera zavinenia a preto úvahu o účasti viacerých zodpovedných subjektov na spôsobenej ujme je potrebné založiť na porovnaní charakteru a významu povinností a závažnosti ich porušenia. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že súd žalobu voči žalovanému v 2. rade zamietne a zaviazže žalobcu na náhradu trov konania v rozsahu 100%, alternatívne zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8. Žalovaný v 4. rade rovnako navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že súd žalobu voči žalovanému v 4. rade zamietne a zaviazže žalobcu na náhradu trov konania v rozsahu 100%, alternatívne zruší a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania poukazoval na rovnaké skutočnosti ako žalovaný v 2. rade s tým, že uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP.

9. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniam žalovaného v 2. rade a žalovaného v 4. rade navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť v celom rozsahu. K námietkam žalovaného v 2. a 4. rade uviedol, že súd prvej inštancie sa dostatočne oboznámil s obsahom rozsudku v trestnej veci po č.k. 1T/32/2013, na čo súd poukázal na str. 3 odôvodnenia rozsudku. Žalobca zastával názor, že vychádzajúc zo zásady solidárnej zodpovednosti viacerých škodcov, viacerí škodcovia zodpovedajú poškodenému spoločne a nerozdielne podľa § 511 ods. 1 OZ a teda poškodený môže požadovať celé plnenie od ktoréhokoľvek solidárneho dlžníka, resp. od všetkých spoločných škodcov spoločne. Zdôraznil, že pri solidárnej zodpovednosti ak jeden z viacerých škodcov nahradí celú škodu, povinnosť ostatných škodcov nahradiť škodu poškodenému zanikne, čím ale nie je vyriešená otázka vzájomného vyporiadania náhrady medzi tými, kto škodu nahradil.

10. Žalovaný v 4. rade v reakcii na vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného v 2. rade uviedol, že nesúhlasí s tvrdeniami žalobcu o dôkladnom oboznámení súdu s rozsudkom Okresného súdu Rožňava č.k. 1T/32/2013, nakoľko súd prvej inštancie zodpovednosť za povrchové zranenia zhodnotil ako zodpovednosť za spoločné konanie všetkých žalovaných s rozdielnou právnou kvalifikáciou skutkov, pričom však žalovaný v 1. rade bol odsúdený za zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a žalovaní v 2. až 4. rade boli odsúdení za prečiny ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona. Žalovaný v 4. rade sa stotožnil v tvrdeniami žalovaného v 2. rade uvádzanými v jeho odvolaní o delenej zodpovednosti žalovaných, ktorá bola ustálená v trestnom konaní sp. zn. 1T 32/2013. Uviedol, že je v rozpore s dobými mravmi požadovať od všetkých žalovaných, aby sa spolupodieľali na náhrade škody v rovnakom rozsahu, ak je zrejmé, že škodlivý následok nastal najmä protiprávnym konaním žalovaného v 1. rade a v uvedených intenciách Okresný súd Rožňava v rozsudku 1T 32/2013 použil výnimku v zmysle § 438 ods. 2 Občianskeho zákonníka a rozdelil zodpovednosť za škodu medzi žalovaného v 1. rade a len v ďalšom nepatrnom rozsahu medzi ďalších žalovaných v 2. až 4. rade. Preto navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu voči žalovanému v 4. rade zamietnuť a zaviazat' žalobcu na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

11. Žalovaný v 2. rade v reakcii na vyjadrenie žalobcu a odvolanie žalovaného v 4. rade zotrval v celom rozsahu na podanom odvolaní a mal za to, že v danom prípade sú splnené podmienky na uplatnenie § 438 ods. 2 OZ o delenej zodpovednosti.

12. Žalobca k vyjadreniu žalovaného v 4. rade uviedol, že zotráva na svojich doterajších písomných vyjadreniach, nakoľko súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom vec správne právne posúdil, keď žalovaných v 1. až 4. rade zaviazal zaplatiť spoločne a nerozdielne sumu 1.618,80 eur z titulu náhrady škody, ktorá žalobcovi vznikla výplatom dôchodkových dávok v dôsledku zavineného protiprávneho konania žalovaných v 1. až 4. rade.

13. Krajský súd v Košiciach v spore o odvolaní žalovaných v 2. a 4. rade už rozhodol rozsudkom č.k. 3Co/45/2019-218 zo dňa 29. apríla 2020 tak, že potvrdil rozsudok a nepriznal stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pričom z dôvodu podaného dovolania žalovaným v 2. rade proti rozsudku odvolacieho súdu Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 2Cdo/206/2021 zo dňa 27. apríla 2023 zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, nakoľko vo veci je sporné určenie zodpovednosti žalovaného v 2. rade na vzniku škody, ako aj v zmysle § 220 ods. 2 CSP, a preto je rozsudok odvolacieho súdu nepreskúmateľný v zmysle § 393 ods. 2 CSP.

14. Po zrušení veci Najvyšším súdom Slovenskej republiky odvolací súd z obsahu spisu zistil, že na dovolacom súde rovnako prebieha konanie o dovolaní žalovaného v 2. rade, ktoré je vedené pod sp. zn. 2Cdo/250/2020, kde zo zápisnice o výsluchu B. K., posudkového lekára žalobcu má vyplývať, že bola vyvrátená príčinná súvislosť medzi konaním žalovaných v 2. a 4. rade a vznikom invalidity poškodeného F. M., a teda výpoveď svedka potvrdzuje nedôvodnosť žalobného návrhu voči žalovanému v 2. rade (viď aj zápisnicu o pojednávaní vo veci 8C/39/2019 na č.l. 286 spisu).

15. Vzhľadom k tejto skutočnosti, keďže je sporné ustálenie zavinenia, a tým aj zavinenie žalovaného v 2. rade na vzniku škody, z ktorého prameni uplatnený nárok, Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP), po opätovnom preskúmaní podmienok prípustnosti odvolania žalovaného v 2. rade prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a § 380 CSP z hľadiska uplatnených odvolacích námietok a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v 2. a 4. rade je dôvodné, keďže ako prvé je potrebné ustáliť zavinenie žalovaných na vzniku škody v zmysle dôvodne uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP.

16. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1,2 CSP, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

17. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

18. Odvolací súd uvádza, že v predmetnom konaní, keďže zavinenie žalovaných v 2. a 4. rade je sporné, mal súd prvej inštancie za predčasne preukázané, že vzniklo žalobcovi právo voči tretím osobám (t.j. aj voči žalovaným v 2. až 4. rade) nárok na náhradu škody, aj keď v dôsledku úrazu bol poškodený F. M. odo dňa 9.11.2012 uznaný za invalidného a žalobcom mu boli vyplatené dôchodkové dávky formou invalidného dôchodku vo výške 1.618,80 eur, ktorý dôchodok vyplatil žalobca ako orgán povelaný zo zákona pre výplatu dôchodkových dávok.

19. S ohľadom na námietky uvádzané žalovaným v 2. a 4. rade v podaných odvolaniach, aj keď žalovaní v 2. a 4. rade nepopreli, že by sa nepodieľali na ublížení na zdraví, ktorá skutočnosť je zrejماً vzhľadom na zistený skutkový stav už v samotnom trestnom konaní Okresného súdu Rožňava č.k. 1T/32/2013 s tým, že namietajú a vytykajú súdu prvej inštancie len to, že vo svojom rozhodnutí nezohľadnil podiel celkovej náhrady škody, ktorý je podľa názoru odvolateľov v prípade žalovaného v 2. rade a žalovaného 4. rade minimálny, keďže predeluje podiel 9,76 % na každého z obvinených, ktorí boli právoplatne odsúdení v trestnom konaní za úmyselný trestný čin, a že súd prvej inštancie neaplikoval v danej veci princíp delenej zodpovednosti, ako spravodlivej vo vzťahu k žalovaným v 2. a 4. rade, keďže s odkazom na konanie vedené na NS SR pod sp. zn. 2Cdo/250/2020 a výsluch posudkového lekára žalobcu B. K. k príčinnej súvislosti žalovaných v 2. a 4. rade a vznikom invalidity poškodeného F. M., je záver súdu o naplnení zákonného predpokladu zavinenia aj na strane žalovaných v 2. a 4. rade na vzniku škody, z ktorého pramení aj tento uplatnený nárok zo strany žalobcu, predčasný.

20. Podľa § 420 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

21. Podľa § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

22. Podľa § 438 ods. 2 Občianskeho zákonníka v odôvodnených prípadoch môže súd rozhodnúť, že tí, ktorí škodu spôsobili, zodpovedajú za ňu podľa svojej účasti na spôsobení škody.

23. Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

24. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam sú tak odvolacie námietky žalovaných v 2. a 4. rade právne dôvodné, berúc do úvahy aj závery vyplývajúce z konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 8C/39/2019 v znení dovolania vedeného na NS SR pod sp. zn. 2Cdo/250/2020, ktoré majú potvrdzovať nedôvodnosť žalobného návrhu aj voči žalovanému v 2. a 4. rade, t.j. príčinnú súvislosť medzi ich konaním a vznikom invalidity poškodeného F. M.. Preto je rozhodnutie o ich zavinení predčasné a tým aj dôvodnosť uplatneného nároku aj voči žalovaným v 2. a 4. rade vo veci žalobcu ako orgánu povoleného zo zákona pre výplatu dôchodkových dávok, keďže je doposiaľ sporné naplnenie zákonných predpokladov titulom náhrady škody aj voči žalovaným v 2. a 4. rade v zmysle § 420 OZ, berúc zreteľ na konanie vedené na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 2Cdo/250/2020 s odkazom aj na rozsudok Okresného súdu Rožňava č.k. 9C/72/2016-56 zo dňa 30.05.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 10.05.2018 sp. zn. 5Co/386/2017 a to titulom priznaného invalidného dôchodku žalobcovi aj keď za iné obdobie.

25. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v zmysle § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP a § 391 ods. 1, 2 CSP a ukladá súdu prvej inštancie ako prvé preskúmať aj zavinenie žalovaných v 2. a 4. rade na vzniku škody s odkazom na rozhodnutie Okresného súdu v Rožňave sp. zn. 8C/39/2019, ako aj na rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Cdo/250/2020, keďže ustálenie zavinenia aj voči žalovaným v 2. a 4. rade má relevantný vplyv na vykonanie dôkazov aj ich vyhodnotenie, ako aj správne právne posúdenie v danom spore a to aj s odkazom na naplnenie zákonných predpokladov riadneho odôvodnenia rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 CSP tak, ako na to poukazoval vo svojom odôvodnení aj Najvyšší súd Slovenskej republiky.

26. V zmysle § 396 ods. 3 CSP v novom rozhodnutí súd prvej inštancie taktiež rozhodne aj o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

27. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3: 0 § 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).